

Filmový povídkář obnažil dějovou kostru Pohorské vesnice velmi obratně a přizpůsobil ji svým potřebám bez valného násilí. Jeho práce je pečlivá, prozrazuje i vkus — ale nelze s ní souhlasiti.

Fabule tohoto románu jest totiž poplatna čtenářským zálibám starých časů a jen nepatrnou měrou zjevuje genialitu své básničky. Příběh zbavený pak slovesnosti působí jako cosi nepříznačného a konvenčního. Je sám o sobě spanilomyslný, romanticky neuvěřitelný a plochý. Myslím, že není radno spojovati jméno největší spisovatelky s polotvarem, který — navzdory dobré vůli a taktu — představuje maximum, jehož může být dosaženo.

Jsou texty, kterých nelze bez velkých škod přepsati, a k podobným textům (jak se domnívám) patří Pohorská vesnice. Filmová Babička je věc svého (a od Pohorské vesnice odlišného) druhu.

Sympatickému V. Čechovi ze srdce radím, aby se poohlédl po vhodnějších námětech.